

7. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

7. Jan. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 1 74 s. 14-19

blind rumme, guldrumme og det hele
er et objekt som er placeret på et
sted hvor det funktionsmæssigt
ikke hører hjemme - gulvet er ikke
dets rette plads - det er væggen.
Gisjende på gulvet søger fulden
del brogstuehøj talt med til de
de ordinære objekters stude, om
der drejer sig om en Rembrandt
eller Cezanne er uden betydning
der er kun et maleri - d.v.s.
blind rumme, lærred, maleri, guldrumme.
Man kan overhovedet
drede på det - forvænt eller ufor-
vænt.
og begge de her nævnte tilfælde
må sig material et at deltage
i den ideologiske mytologisering
af kunsten.

Bringen af rummer !!

!

7-7-74.

Bemalinger af papir, pap,
lærred, træ - med akryl, olie, gouache
gouache, akvarel, lakk - bestående af
en bemaling med lodrette, vandrette,

- diagonale penselstrøg. Den eneste strukturelle
penselstrøgs retning og den form farve-
-løser tilfældigt dannet ved i alle at
gjøre ud af arklets kanten fordi man
har ved for is såvel grunden som be-
-malingen for langt på den samtidig.
Disse be malinger kan ifølge susans
nå kun være udtryk for hvidt, når
be malinger er for langt er ~~der~~ der
in der mere at tilføje. Det er der-
-for muligt på meget kort tid at
udføre et stort antal be malinger.
Der kan således ikke være tale om
en enkelt be maling (et billede)
men om en proces som strukturerer
sig over en række serie af be ma-
-linger. Det er muligt, og ofte ønske-
-ligt fra en sådan serie at udval-
-ge enkelte af processens højdepunkter.
(der jo anses for at være sådanne),
lige som der ikke er noget i vejen
for at slutsummen af sådan en
be malings proces repræsenteres af en
enkelt be maling.
Disse be malinger i interesse (og
har gjort det i mange år) af følgende

oprunder: en bemaling begynder helt
forudsætningsløs - på den bund - så at
sige, før igangsættelsen er færdig
og grundens valgt ligesom der er tegl
bestemmelse om penselstrøgnes ret-
ning - men udover disse ret vage
retningslinier ved man intet om
hvordan processen vil foregå (hvordan
grundens modtager farven, penslen op-
fører sig i forhold til farvestoffet
og grundens, hvordan hånden stopper penden
o. s. v.) ved ikke hvad der vil
ske under processen, som ting før
man dog hurtigt er færdig for at
hvad der sker vil være tydeligt
afslættelig i materialerne og i måden
hvor på de er bearbejdede. Om hver vil
kunne se hvad der er sket. Det
som ses har ikke anden mening
end processens forløb - der er ikke
nogen dybere mening, intet et tydeligt
alt er hvad det er.
Hvad ses? At et eller andet fladt
materiale er bemalt med en eller
anden farve. Man - hører alt er
denne farve på først fladen efter

et minimum af ~~valg~~ ^{valg} - i penselsstrøgnes
regning, penens konsistens, hvor fluden
de males & hvor i alle, om der males
helt ud til fludens kanten, om der
kun males på hoveddelen af fluden,
om den ene flude er stor ~~eller~~ eller
lille, o. s. v.
Der er også valgt hvilke farve bema-
-lingen skal foretages med, der er valgt
mellem rød - blå - gul - grøn - sort -
hvid. Selv om dette valg i realiteten er
foretaget helt tilfældigt vil det for
beskueren fremstå som et menings-
-fuldt valg, han vil vilkårligt
tilbage der en mening at farven
er blå & ikke rød, gul eller sort.
(Og måske kan man heller ikke se det -
- for at det tilfældige valg af farven
har en ubetvist begrundning).
Med andre ord, selv under disse fi-
-held hvor valgene er så få og lille
minimale som tænkelig er de lille
de to mindre tilstede & i høj grad
bestemte for hvad der ses.
Man - Kun man påstå der er en me-
-ning, kan sige udover dette at man
ser en flude har været udsat for

behandling? Kan man påstå at ved så-
ledes at reducere den maleriske hand-
-ling til dens allermest primitive fun-
-ktioner undgår man forestillinger
som går ud over, broder på, lægger
en anden mening i, end de helt enkelte
Synlige behandlingens handling?
At beskueren i sig selv anlægger et
koloristisk syn på farver, en opfat-
-telse baseret på det matematiske
maleris konventioner, en proportional,
struktur, form-fjerner masser af fælle
på behandlingens udstrækning og dens
forhold til fladen, det kan man
mestens tage for givet at i hvert-
-fald den kunstnerlige tilskuer
ejers. Man kan så høre på, og
det er en af hans opgaver med at
behandlingerne at så den reelle
strukturer på selve den realist
der er foran beskuerens øjne at
de vurderinger han ønsker at an-
-dage på hvad han ser simpel-
-t nok i alle fald sig ved lige holde.
Et andet spørgsmål må man måske stille
si om en sådan konnotation med
selve behandlingens handlinger i et sin

Primitivitet er nok?

Fortsat i 2.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

